

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Brit Chadasja: Worden Oudtestamentische profetieën uit hun context gehaald?

Een bezwaar dat vaak wordt aangehaald door anti-missionarissen is dat de schrijvers van het Brit Chadasja, of Nieuwe testament, vaak profetieën aanhalen uit de *TENACH*—het Oude Testament—maar dan buiten hun context. Ze beweren dat we de schrijvers van het Brit Chadasja niet kunnen vertrouwen omdat ze of de *TENACH* niet kennen of met opzet hun lezers misleiden. Hoe moeten we daarop reageren?

Voordat we daarop ingaan willen we je wijzen op onze studie **Waarom Jesjoea de Messias is**. We adviseren je om eerst die studie te bekijken. Daarin laten we zien waarom Jesjoea de enige, mogelijke kandidaat is als Messias van Israël op grond van de Bijbel.

Dus waarom maken anti-missionarissen dit bezwaar? Nou, als we nadenken over profetie als iets dat beperkt is tot de formule ‘voorspelling-vervulling’ dan wordt al snel duidelijk waarom sommige mensen zeggen dat de schrijvers van het Brit Chadasja teksten uit de *TENACH* buiten hun context aanhaalden. Bijvoorbeeld het volgende vers uit Mattheüs:

Mattheüs 2:13-15

[Nadat zij vertrokken waren, zie, een engel van de Heere verschijnt Jozef in een droom en zegt: Sta op, en neem het Kind en Zijn moeder met u mee, en vlucht naar Egypte, en blijf daar totdat ik het u zal zeggen, want Herodes zal het Kind zoeken om Het om te brengen. Hij stond dan op, nam het Kind en Zijn moeder in de nacht met zich mee en vertrok naar Egypte. En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.](#)

In deze tekst vluchten Jozef en Maria naar Egypte totdat Herodes is gestorven zodat Jesjoea in veiligheid wordt gebracht. Mattheüs citeert Hosea 11:1 als referentie dat Jesjoea terugkeert uit Egypte naar het land Israël. Maar in de context, gaat Hosea 11:1 helemaal niet over Jesjoea, maar is het een duidelijke verwijzing naar de exodus van Israël uit Egypte.

Direct na deze tekst in Mattheüs, geeft Herodes bevel dat alle jongetjes in Bethlehem van twee jaar of jonger moeten worden vermoord. Mattheüs schrijft dat dit een vervulling is van een profetie van Jeremia:

Mattheüs 2:16-18

Toen werd Herodes, die zag dat hij door de wijzen bedrogen was, verschrikkelijk kwaad. Hij stuurde er soldaten op uit en bracht al de kinderen om die er binnen Bethlehem en in heel dat gebied waren, van twee jaar oud en daaronder, in overeenstemming met de tijd die hij bij de wijzen nauwkeurig nagevraagd had. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.

We lopen ook hier tegen een probleem aan. Als we deze tekst uit Jeremia namelijk in context bekijken, is het een duidelijke verwijzing naar de Babylonische ballingschap. De oorspronkelijke tekst heeft niets te maken met dit verhaal van Herodes die het bevel geeft om de jongetjes in Bethlehem te doden.

Dit zijn slechts twee voorbeelden van vele. Dus hoe moeten we omgaan met dit ogenschijnlijke misbruik van Bijbelse profetie door de schrijvers van het Brit Chadasja?

Allereerst moeten we begrijpen dat het karakter van Bijbelse profetie niet is beperkt tot een formule van ‘voorspelling-vervulling’. Het Jodendom van de eerste eeuw kent veel benaderingen voor het uitleggen van de Schrift. Dr. Paul Copan geeft commentaar op deze kwestie in zijn boek *“That’s Just Your Interpretation”*:

Joodse interpretatie van het Oude Testament ten tijde van Jezus was genuanceerd: Er waren vier basis benaderingen voor het uitleggen van de Schrift. Veel Bijbelcritici beweren dat de “vervulde profetieën” over Jezus gewoon uit hun oorspronkelijke context zijn gehaald om een bepaald punt over Jezus te ‘bewijzen’. Maar deze critici begrijpen niet hoe het Jodendom van de eerste eeuw de Schriften benaderde en uitlegde. **Deze benadering van het Oude Testament was niet gewoon een fenomeen dat vroege christenen gebruikten die probeerden om hun ervaring met Christus te verklaren op basis van geschriften uit het Oude Testament. Ze waren bekend met bepaalde manieren van uitleg van de Schrift die door rabbijnen van die tijd werd gebruikt;** de letterlijke, Midrasj, pasjat en allegorische lezing. Als we dat begrijpen raken we niet in de war van ogenschijnlijke ‘citaten buiten de context’ methode die de schrijvers van het Nieuwe testament gebruikten.

- Paul Copan, *That's Just Your Interpretation: Responding to Skeptics Who Challenge Your Faith*

Het hoeft ons dus niet te verbazen dat we deze algemene manier van schriftuitleg die in de eerste eeuw werd gebruikt, tegenkomen bij eerste eeuwse Joden die het Nieuwe testament schreven. Als Mattheüs Hosea en Jeremia citeert als verwijzing naar Jesjoea, dan is hij absoluut op de hoogte van de oorspronkelijke context van die teksten. Als Mattheüs zegt dat deze gebeurtenissen uit het leven van Jesjoea een vervulling zijn van profetie, dan beperkt hij het woord “vervulling” niet tot de nauwe definitie van de term die wij kennen. Copan zegt: “Niet alle profetie is voorspellend en niet alle vervulling impliceert voltooiing van de voorspelling.”

Dat klopt als we de toepassing van het Griekse woord *pleroe* onderzoeken—vaak vertaald als “vervullen”—we ontdekken dan dat het vaak niets te maken heeft met het vervullen van een voorspelling. Het betekent vaak “perfectioneren” of “belichamen”, bijvoorbeeld in Mattheüs 5.

Mattheüs 5:17

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen [pleroe].

In dit vers is het idee van vervulling veel breder dan alleen vervullen van een voorspelling. Jesjoea belichaamde de volledige reikwijdte van de Torah. In zijn commentaar op deze tekst in Mattheüs, verwoordt Messiaanse geleerder en leraar J.K. McKee, het op een mooie manier:

Als Jesjoea kwam om de “Wet te vervullen”, dan was het met de uitdrukkelijke bedoeling om te laten zien hoe waardevol de Torah is als instructie voor gelovigen omdat Zijn Bergrede ingaat op de geldigheid van het onderwijs van Mozes [...] Jesjoea de Messias, als het Woord van God die zich openbaarde in het vlees (Johannes 1:1), kwam om de Torah te vervullen voor de mensheid door de volledige omvang te belichamen in Zijn onderwijs, daden en wonderen.

-J.K. McKee, *The New Testament Validates Torah: Does the New Testament Really Do Away With the Law?* p. 91

Daarmee willen we zeggen dat de Torah haar volledige betekenis en expressie vindt in Jesjoea de Messias. De Torah is een schaduw als het ware, die verwijst naar de inhoud die wordt gevonden in Messias. Dat feit doet de waarde van de Torah niet teniet, maar zegt alleen dat Jesjoea de volledige belichaming is van de Torah.

Een aantal van deze citaten uit de *TENACH* kunnen we op vergelijkbare wijze bekijken. Jesjoea's leven en onderwijs kenmerken of reflecteren de gebeurtenissen die worden beschreven in de *TENACH*. Dus als Mattheüs een citaat gebruikt uit Hosea als verwijzing naar Jozef en Maria die naar Egypte vluchten voor Herodes, dan zegt hij eigenlijk; “Net als gebeurde met Gods zoon Israël, zo gebeurde het ook met Gods Zoon Jesjoea, die de perfecte representatie is van het volk van Israël.”

Jesjoea gebruikt de Schrift op vergelijkbare wijze als Hij de Farizeeën vermaant:

Mattheüs 15:7-9

Huichelaars! Terecht heeft Jesaja over u geprofeteerd, toen hij zei: Dit volk nadert tot Mij met hun mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan; maar tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van mensen zijn.

Als Jesjoea deze tekst uit Jesaja citeert, zegt Hij niet dat Jesaja een voorspelling deed over deze specifieke religieuze leiders van de eerste eeuw. Nee, Jesjoea gebruikte Jesaja's situatie als beeld van de situatie in Jesjoea's dagen.

Daarmee willen we niet zeggen dat profetie nooit voorspellend is. Natuurlijk is het soms wel een voorspelling. Bijvoorbeeld deze tekst uit Micha:

Micha 5:1

En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.

In deze tekst zien we dat de Messias, de voorzegde koning van Israël, zou worden geboren in Bethlehem, en daar werd Jesjoea inderdaad geboren, waarmee hij deze voorspellende profetie vervulde.

Mattheüs 2:1

Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan,

Hoe zit het met deze tekst uit Zacharia:

Zacharia 9:9

Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin.

In het evangelie van Johannes, lezen we over Jesjoea's intocht in Jeruzalem, wat een vervulling was van Zacharia's voorspelling:

Johannes 12:12-16

Toen de volgende dag een grote menigte die naar het feest gekomen was, hoorde dat Jezus naar Jeruzalem kwam, namen zij de takken van palmbomen en gingen de stad uit Hem tegemoet en riepen: Hosanna! Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere, de Koning van Israël! En toen Jezus een jonge ezel gevonden had, ging Hij daarop zitten, zoals geschreven is: Wees niet bevreesd, dochter van Sion, zie, uw Koning komt, zittend op het veulen van een ezelin. Dit nu begrepen Zijn discipelen eerst niet, maar toen Jezus verheerlijkt was, herinnerden zij zich dat dit over Hem geschreven was en dat zij dit met Hem gedaan hadden.

De profeet Jesaja voorspelde dat de Messias zou worden begraven in het graf van een rijke:

Jesaja 53:9

Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.

We zien in het evangelie van Mattheüs dat deze voorspelling werd vervuld bij Jesjoea's begraving:

Mattheüs 27:57-60

Toen het avond geworden was, kwam er een rijke man van Arimathea, van wie de naam Jozef was en die ook zelf een discipel van Jezus was. Die ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Toen gaf Pilatus bevel dat het lichaam aan hem gegeven zou worden. En Jozef nam het lichaam in ontvangst, wikkelde het in zuiver fijn linnen, en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots uitgehakt had; en nadat hij een grote steen voor de ingang van het graf gewenteld had, ging hij weg.

De profeten voorspellen in de *TENACH* ook dat de Messias zou komen als lijdende knecht en dat Hij moest komen en bepaalde dingen moest doen voordat de Tweede Tempel zou worden vernietigd. Beide profetieën werden vervuld door Jesjoea. Als je meer voorbeelden wilt van hoe Jesjoea de voorspellende elementen van Bijbelse profetie direct vervulde, dan nodigen we jou uit om onze studie "**Waarom Jesjoea de Messias is**" te bekijken en ook onze studie "**Brit Chadasja Serie Daniël 9, het tijdsframe van de komst van de Messias**" en deel 1 en 2 van "**De vierde en de zevende dag**".

Het is dus waar dat Bijbelse profetie inderdaad voorspellend is, maar het punt van deze studie is dat we willen aantonen dat de aard van Bijbelse profetie niet is beperkt tot de formule voorspelling-vervulling.

We moeten begrijpen dat als schrijvers van het Brit Chadasje zeggen dat Jesjoea profetie vervult, ze eigenlijk zeggen dat Jesjoea de perfecte afbeelding of belichaming was van gebeurtenissen, mensen en symbolen in de *TENACH*.

Nogmaals, deze benadering van de *TENACH* is niet exclusief voor de schrijvers van het Brit Chadasje, maar is een weergave van algemeen bekende Joodse manieren van interpretatie in de eerste eeuw. Een Jood die leefde in de eerste eeuw en die de geschriften van de apostelen las, was bekend met de inhoud en stijl van de Bijbelse citaten en dacht daarbij niet dat de apostelen de tekst misbruikten voor hun doel.

In feite zien we zelfs in latere rabbijnse literatuur vergelijkbare manieren van interpretatie. Een algemene traditie in het Jodendom is het reciteren van Deuteronomium 6:4-9—het zogenaamde *Sjema*—elke ochtend en avond. Overweeg deze tekst uit de Babylonische Talmoed over de reden waarom de Misjna ingaat op de vraag wanneer het avond *Sjema* moet worden uitgesproken voordat wordt ingegaan op de vraag wanneer het ochtend *Sjema* moet worden gereciteerd:

De Gemara vraagt: En bovendien, wat onderscheidt het avond *Sjema*, dat het als eerste werd geleerd? Laat de *tanna* onderwijzen over het reciteren van het ochtend *Sjema* als eerste. Omdat de meeste *mitzwot* de hele dag gelden, moet de *tanna* spreken over de ochtend *Sjema* voordat er wordt gesproken over de avond *Sjema*, net als het dagelijkse ochtendoffer wordt besproken voor het avondoffer.

De Gemara geeft een enkele reactie op beide vragen: De *tanna* baseert zich op het vers waar staat: “Je moet erover spreken als je in je huis zit en als je onderweg bent, als je gaat liggen en als je opstaat” (Deuteronomium 6:7). Door eerst de wetten voor het avond *Sjema* te onderwijzen bevestigt de *tanna* dat het onderwijs van de Mondelinge Torah overeenstemt met wat wordt geleerd in de Geschreven Torah [...] Net als de Geschreven Torah begint met het avond *Sjema*, zo ook de Mondelinge Torah.

-Berachot 2a

In deze tekst zien we dat de schrijver Deuteronomium 6:7 citeert: “als je neerligt en als je opstaat” om uit te leggen waarom de Misjna aangeeft wanneer je het avond *Sjema* moet reciteren voordat het uitlegt wanneer je het ochtend *Sjema* moet zeggen. Maar de tekst uit Deuteronomium heeft niets te maken met de vraag waarom de *Misjna* het reciteren van gebeden in een specifieke volgorde behandelt. De schrijver van deze tekst citeerde Deuteronomium 6:7 inderdaad volledig uit de context ter onderbouwing van hun positie ten opzichte van een niet gerelateerde vraag.

Deze uitleggende benadering van de *TENACH* is niet ongebruikelijk in de rabbinale literatuur. Niet alleen worden verzen uit hun context gehaald, maar vaak worden verzen ook onjuist geciteerd of uitgelegd *in strijd met* hun contextuele betekenis.

Daarmee willen we geen onterechte kritiek uiten op rabbinale literatuur, maar gewoon laten zien dat de vroege Joodse leraren zich veel vrijheid veroorloofden in hun interpretatieve methodes dan wat mensen van nu gewend zijn. De geschriften van het Brit Chadasje zijn daarop geen uitzondering.

In feite kan je zelfs stellen dat de schrijvers van het Brit Chadasje veel zorgvuldiger zijn in hoe ze omgaan met de *TENACH* dan de schrijvers van andere rabbinale geschriften.

Bijbels geleerde en vertaler Moises Silva, schrijft:

“Als we het merendeel van de citaten in het Nieuwe testament vergelijken met het merendeel van de citaten in rabbinale literatuur, dan kunnen we niet anders dan ons verbazen over de grote gevoeligheid van de nieuwtestamentische schrijvers ten opzichte van de oorspronkelijke context [...] een sympathieke studie van de relevante nieuwtestamentische teksten onthult een opmerkelijk verstandige, fantasieloze methode.”

Moises Silva, *The New Testament use of the Old Testament: Test Form and Authority*

We kunnen dus concluderen dat dit bezwaar van de anti-missionarissen is gebaseerd op een onjuist begrip van de bredere betekenis van “vervulling” zoals dat wordt gebruikt door de schrijvers van het Brit Chadasja. Hieronder een overzicht van wat we hebben geleerd:

- Vervulling is niet beperkt tot het uitkomen van een voorspelling; het kan ook belichaming of kenmerking betekenen.
- Hoewel vervulling of Bijbelse profetie niet is beperkt tot de formule voorspelling-vervulling, vervulde Jesjoea in feite veel van de voorspellingen van de Bijbelse profeten.
- De manieren van uitleg die worden gebruikt door de schrijvers van het Brit Chadasja waren algemeen onder de Joodse leraren van die tijd.
- De schrijvers van het Brit Chadasja kregen NIET de volledige interpretatie maar ze hadden zeer veel respect voor de tekst van de *TENACH*, in tegenstelling tot wat we vaak tegenkomen in andere rabbinale geschriften.

We bidden dat deze studie je tot zegen is geweest. Vergeet niet om alles te blijven onderzoeken. Sjalom!
Voor meer hierover en ander onderwijs, bezoek ons op www.119ministries.nl

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#